

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-179/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Snježane Horvat-Paliska i Hrvoja Miladina, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice, specijalistice Blaženke Drdić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja KLING d.o.o., Lič 14, Lič, OIB: 74360083856, kojeg zastupa opunomoćenik Nikola Pranjić, odvjetnik u Rijeci, Verdieva 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Zagrebačka županija, Zagreb, Ulica grada Vukovara 72, OIB: 07132269553 i Progerea projekt 1 d.o.o., Zagreb, Hruševačka ulica 5, OIB: 55003602724, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 12. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/26-01/269, urbroj: 354-02/14-26-7 od 8. lipnja 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena na Odluku o odabiru, broj: 21/26, klasa: 406-01/26-05/15, urbroj: 238-03-26-61 od 27. travnja 2026., kojom je naručitelj Zagrebačka županija u otvorenom postupku javne nabave, naziv postupka nabave: Usluga stručnog nadzora nad izvođenjem radova i usluga koordinатора zaštite na radu tijekom građenja – OŠ Dugo Selo, odabrao ponudu ponuditelja Progerea projekt 1 d.o.o. Zagreb.

2. Tužitelj je protiv rješenja tuženika podnio tužbu zbog bitne povrede postupka javne nabave, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Oспорava stajališta tuženika izražena u osporenom rješenju i ocjenu da naručitelj nije postupio protivno odredbama Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16., 114/22. i 48/26. – dalje: ZJN), navodeći da je samo preuzeo stajališta naručitelja iz Odluke o odabiru, pri čemu nije kritički sagledao i ocijenio žalbene navode. U bitnome navodi da naručitelj nije valjano izvršio pregled i ocjenu dostavljenih ponuda te je pogrešno primijenjen članak 293. stavak 1. ZJN-a. Smatra da je naručitelj, poštujući zakonsku obvezu pridržavanja uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te načelo jednakog tretmana, ponudu odabranog ponuditelja po kriteriju iskustva

stručnjaka trebao ocijeniti sa 0 bodova, budući da isti nije uz životopis priložio ono što se od svakog ponuditelja jasno tražilo, to jest nije uz samu ponudu dostavio i dokaze o referencama stručnjaka navedenih u životopisima. Citirajući odredbe dokumentacije o nabavi – Kriteriji za odabir ponude (iskustvo stručnjaka), navodi da iz iste proizlazi da je naručitelj na jasan i nedvojben način propisao da će po kriteriju iskustva nominiranog stručnjaka – glavnog nadzornog inženjera dodjeljivati bodove za navedene reference koje su potvrđene dokazima koje je trebalo dostaviti u ponudi, te da će za reference za koje nisu dostavljeni dokazi u ponudi ili koje ne zadovoljavaju uvjete za traženo iskustvo dodijeliti 0 bodova. Smatra da je takvim propisivanjem naručitelj isključio primjenu članka 293. ZJN-a, jer iz navedene odredbe proizlazi jasna namjera naručitelja da ocjenjuje dokaze o iskustvu stručnjaka koje je potvrdila treća strana, a koji dokazi moraju biti priloženi i dostavljeni u samoj ponudi. Ističe stoga da naručitelj nije mogao odabranog ponuditelja pozvati na naknadnu dostavu dokaza uz Obrazac 1 životopis stručnjaka, jer je to protivno sadržaju dokumentacije o nabavi, te smatra da je takvim postupanjem, koje je tuženik neosnovano i nepravilno u osporenom rješenju ocijenio zakonitim, došlo do pregovaranja, što je suprotno članku 293. stavku 2. ZJN-a. Ističe da od svih 11 ponuditelja jedino odabrani ponuditelj uz ponudu nije priložio ni jedan dokaz za reference stručnjaka, te da je naknadnim pozivanjem na upotpunjavanje dokaza stavljen u povoljniji položaj. Smatra da je postupanje naručitelja u izravnoj suprotnosti s člankom 290. stavkom 1. ZJN-a. Nadalje smatra da su, s obzirom da traženi dokazi nisu bili dostavljeni uz ponudu na način kako je bilo određeno Kriterijima za odabir ponude, naknadnim dostavljanjem uvedeni novi elementi u ponudi koji su doveli do sadržajno različite ponude od prvotno podnesene, te da se stoga radi o nezakonitoj izmjeni ponude u smislu članka 280. stavka 8. ZJN-a. Ponavlja da je sam naručitelj naglasio da se Obrazac 1 životopis stručnjaka i dokazi kojima se dokazuje iskustvo dostavljaju u ponudi, u koju svrhu je priložio Obrazac 1, te su ponuditelji upravo u tom Obrascu bili obvezni priložiti potvrde kojima dokazuju iskustvo navedeno u Obrascu, što pak znači da nedostavljanje potvrda povlači za sobom nebodovanje nedokazanih referenci stručnjaka. Poziva se i na točku 2. Uputa za ponuditelje (Dio II. Dokumentacije o nabavi), u kojoj je propisan sadržaj i način izrade ponude, odnosno navedeno što mora najmanje sadržavati. Nadalje navodi da je tuženik u osporenom rješenju odstupio od svoje uobičajene prakse, te se poziva na stajalište zauzeto u rješenju, klasa: UP/II-034-02/25-01/138, urbroj: 354-2/198-25-07 od 23. travnja 2025., prema kojem se nikakve nove potvrde ne mogu naknadno dostavljati, osobito uzimajući u obzir da su svi ostali ponuditelji dostavili dokaze jer su pravilno shvatili propisanu dokumentaciju o nabavi. Ističe da je dokumentacija u nabavi u navedenom postupku svojim sadržajem identična dokumentaciji u ovom postupku. Ponavlja da pregled i ocjena dostavljenih ponuda nije valjano izvršen, jer odabrani ponuditelj, iako je dostavio životopis sa podacima o referencama, nije dostavio konkretni dokaz koji je naručitelj tražio, jer nije priložio potvrde druge ugovorne strane, zbog čega ih naručitelj nije smio vrednovati, već je prema dokumentaciji o nabavi takvoj ponudi trebao dodijeliti 0 bodova, a ne tražiti upotpunjavanje ponude kroz dostavljanje dokaza, jer se dokaz koji nije uopće dostavljen ne može pojasniti ili naknadno upotpunjavati. Predlaže da Sud osporeno rješenje tuženika poništi te naloži tuženiku da mu naknadi troškove postupka. Potražuje trošak upravnog spora u iznosu od 1.250,00 eura, te trošak sudske pristojbe.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga iznesenih u obrazloženju osporavanog rješenja. Tvrdnje tužitelja smatra neosnovanim jer nemaju uporište u odredbama ZJN-a niti u odredbama predmetne dokumentacije o nabavi.

Ističe da dokumentacijom o nabavi nije propisano da će se ponudi dodijeliti 0 bodova ako ponuditelj ne dostavi tražene dokumente – životopis i dokumente kojima se dokazuje iskustvo navedeno u životopisu, već da referencu iz životopisa neće bodovati ako ju ponuditelj ne može dokazati, što ovdje nije slučaj niti je to bilo sporno. Poziva se na presudu ovoga Suda, poslovni broj: Us II-166/2025 od 1. listopada 2025., u kojoj je potvrđena njegova praksa da će, samo u situaciji kada je propisano da je sve dokaze o iskustvu stručnjaka nužno dostaviti u ponudi, toj ponudi biti dodijeljeno 0 bodova po predmetnom kriteriju, te je tek u tom slučaju isključena mogućnost primjene instituta pojašnjenja/upotpunjavanja sukladno članku 293. ZJN-a. Navodi da je prema toj odredbi Zakona dopušteno naručitelju, čak i ukoliko u cijelosti nedostaju određeni dokumenti ili dijelovi ponude, pozvati ponuditelja na dostavu tih dokumenata. Pojašnjava da je intencija zakonodavca da se navedenom odredbom omogući otklanjanje određenih nedostataka i nejasnoća u ponudama, bez potrebe eliminacije ponude sa otklonjivim nedostacima, a prema članku 293. stavku 3. ZJN-a javni naručitelj koji ne primjenjuje tu mogućnost ima obvezu u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda obrazložiti razloge neprimjene te mogućnosti. Navodi također da su u odredbi članka 20. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", broj: 65/17., 75/20. i 92/25. – dalje: Pravilnik) samo ponudbeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude taksativno navedeni kao dijelovi ponude koji se ne mogu upotpunjavati primjenom članka 293. ZJN-a, te je argumentum a contrario dopušteno upotpunjavanje ponude u svim ostalim dijelovima. Ističe da se tužitelj pogrešno poziva na rješenje, klasa: UP/II-034-02/25-01/138, urbroj: 354-2/19-25-07 od 23. travnja 2025., jer se ne radi o predmetima istovjetnog činjeničnog i pravnog stanja, budući da je u dokumentaciji o nabavi u tom postupku javne nabave bilo propisano da ponuditelj specifično iskustvo stručnjaka dokazuje popunjenim obrascem – izjavom o specifičnom iskustvu stručnjaka kojoj treba priložiti dokaz u formi potvrde druge ugovorne strane, a izjava i dokazi kojima se dokazuje iskustvo navedeno u izjavi dostavljaju se u ponudi, te ukoliko ponuditelj ne dostavi podatke i dokaze o iskustvu nominiranog stručnjaka, kako je traženo tom točkom dokumentacije o nabavi, ponuda će se bodovati sa 0 bodova. Kako u predmetnoj dokumentaciji o nabavi bodovanje ponude nije propisano na taj način, ne može se tvrditi da je naručitelj postupio protivno odredbama dokumentacije o nabavi, niti odredbama članka 293. ZJN-a i članka 20. stavka 8. Pravilnika, kao niti protivno odredbama Direktive o javnoj nabavi 2014/24/EU (dalje: Direktiva). Dodatno pojašnjava da su direktive o javnoj nabavi iz 2014. proširile mogućnost naručitelja u traženju pojašnjenja/upotpunjavanja ponuda, odnosno daju naručiteljima aktivniju i fleksibilniju ulogu u pregledu i ocjeni ponuda, na način da ako određeni dokumenti nedostaju ili ako su dostavljeni dokumenti nepotpuni ili pogrešni (ili se takvima čine), naručitelji imaju mogućnost zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da podnesu, dopune, razjasne ili upotpune nužne informacije ili dokumentaciju u odgovarajućem vremenskom roku, pod uvjetom da su ti zahtjevi u potpunom skladu s načelima jednakog postupanja i transparentnosti. Navodi da je iz same dikcije članka 56. stavka 3. Direktive razvidno da se dopušta podnošenje nužnih informacija ili dokumentacije, čak i ako određeni dokumenti – dokazi nedostaju, za razliku od odgovarajućeg članka prethodne Direktive 2004/18/EZ (članak 51.) koji je predviđao samo mogućnost nadopune ili pojašnjenja dokumenata koji su već dostavljeni/zaprimljeni u samoj ponudi. Ističe da tumačenjem ukupnosti odredaba ZJN-a, pa tako i Direktive 2014/24/EU, proizlazi da je istima usvojen manje formalistički pristup u postupku pregleda i ocjene ponuda, orijentiran prvenstveno poštivanjem temeljnih načela javne nabave i usmjeren ka održanju što veće razine tržišnog

natjecanja, a što se ostvaruje između ostalog i primjenom alata iz članka 293. ZJN-a, na način da naručitelj neće odbiti ponudu čiji se nedostaci mogu otkloniti. Ponavlja da nije odstupio od ustaljene prakse, kako to tužitelj navodi u tužbi, pa stoga ne postoji razlog za obrazlaganje odstupanja od te prakse kako to nalaže članak 15. stavak 4. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave. Oспорava navode tužitelja o povredi načela jednakog tretmana, jer se radi o legitimnoj primjeni instituta iz članka 293. ZJN-a u okolnostima otklonjivog nedostatka ponude, a o povredi načela jednakog tretmana radilo bi se u situaciji da naručitelj u okolnostima istovjetnog nedostatka druge ponude mogućnost otklanjanja nedostatka nije dao drugim ponuditeljima. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

4. Zagrebačka županija (naručitelj) i Progerea projekt 1 d.o.o. (odabrani ponuditelj), koji su sukladno članku 48. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. i 39/26.-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje: ZUS) pozvani da se kao zainteresirane osobe izjasne o zahtjevima i navodima tužbe, nisu dostavili Sudu odgovor na tužbu.

5. Odgovor tuženika dostavljen je tužitelju sukladno članku 6. ZUS-a. U podnesku od 25. rujna 2026. tužitelj u bitnom osporava navode tuženika, njegovo tumačenje odredaba dokumentacije o nabavi i iznesene stavove koje smatra kontradiktornim sadržaju te dokumentacije. Ponavlja navode iz tužbe o nezakonitosti postupka pregleda i ocjene ponuda. Navodi da su se u konkretnom predmetu svi ostali ponuditelji vodili dosadašnjom praksom koju je ustalio upravo tuženik, a koja proizlazi iz rješenja na koje se u tužbi pozivao, te da mnogi naručitelji ne primjenjuju manje formalistički pristup u pogledu pregleda i ocjene ponuda, a sukladno Direktivi 2014/24/EU. Ukazuje da, iako je odabrani ponuditelj dostavio životopis sa podacima o referencama, uz Obrazac 1 – životopis nije priložio potvrde druge ugovorne strane, iz čega proizlazi da isti nije dokazao reference iz životopisa. Smatra da ih zbog toga naručitelj nije smio vrednovati, te da je prihvaćajući dodatna pojašnjenja to postupanje dovelo do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude, odnosno do uvođenja novih elemenata koji razvidno do tada nisu bili poznati jer nisu niti bili dostavljeni, čime je naručitelj izmijenio i samu ponudu. Ostaje kod postavljenog tužbenog zahtjeva.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ispitujući osporeno rješenje sukladno članku 47. stavku 1. i članku 114. stavku 3. ZUS-a, a nakon razmatranja podataka spisa, odnosno dokaza priloženih spisu predmeta te navoda svih stranaka, ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje tužbom pobija, te tuženik time što je odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv Odluke o odabiru od 27. travnja 2026., donesenu u predmetnom postupku javne nabave, nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

8. Prema stanju spisa razvidno je da je tuženik odlučujući o žalbi razmotrio činjenična i pravna pitanja odlučna u konkretnom slučaju za rješavanje ove upravne stvari, te je za svoju odluku dao valjane, pravno relevantne razloge utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni i tumačenju mjerodavnih odredaba ZJN-a i dokumentacije o nabavi. Tuženik je odlučne činjenice utvrdio nakon izvršenog uvida u dokumentaciju o nabavi, ponudu odabranog ponuditelja, dokaze koje je u svrhu ispunjavanja traženog iskustva nominiranih stručnjaka priložio uz ponudu, kao i dodatno na zahtjev naručitelja za pojašnjenje ponude, te Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda i Odluku o odabiru. U obrazloženju rješenja iznio je činjenice koje proizlaze iz postojećih dokaza i dokumentacije u spisu, te je dao detaljnu i jasnu analizu razloga za ocjenu žalbenih navoda neosnovanima, a koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud. Tužitelj u tužbi u bitnome, kao i u daljnjem očitovanju, iznosi iste prigovore,

osporavajući zakonitost postupanja naručitelja kod pregleda i ocjene ponuda, odnosno pravilnost primjene i tumačenja odredaba dokumentacije o nabavi i ZJN-a.

9. Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva, ovaj Sud polazi od mjerodavnog članka 280. stavka 1. i 4. ZJN-a, prema kojem je ponuda izjava volje ponuditelja u pisanom obliku da će isporučiti robu, pružiti usluge ili izvesti radove u skladu s uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, a pri izradi ponude ponuditelj se mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

10. Odredbom članka 290. stavka 1. ZJN-a propisano je da javni naručitelj nakon otvaranja ponuda pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik. Prema članku 291. ZJN-a, javni naručitelj provodi pregled i ocjenu ponuda te, između ostalog, provjerava ispunjenje traženih kriterija za odabir gospodarskog subjekta (točka 3.). Odredbom članka 295. stavka 1. ZJN-a, propisano je da je naručitelj obavezan odbiti ponudu za koju, na temelju rezultata pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. ovoga Zakona, utvrdi da je nepravilna, neprikladna ili neprihvatljiva, te na temelju kriterija za odabir ponude odabire ponudu ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu.

11. Prema članku 3. točki 3. ZJN-a, dokumentacija o nabavi je bilo koji dokument koji je izradio naručitelj ili na koji naručitelj upućuje, a u kojemu se opisuju ili određuju elementi nabave ili postupka, uključujući poziv na nadmetanje, tehničke specifikacije, opisnu dokumentaciju, predložene uvjete ugovora, formate dokumenata koje podnose natjecatelji ili ponuditelji, informacije o općim primjenjivim obvezama te svu dodatnu dokumentaciju.

12. Kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu se odnositi na sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti, ekonomsku i financijsku sposobnost te tehničku i stručnu sposobnost, a prilikom određivanja kriterija za odabir javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi (članak 256. stavak 1. i 2. ZJN-a).

13. Prema članku 259. stavku 1. ZJN-a, javni naručitelj može odrediti uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima se osigurava da gospodarski subjekt ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, a osobito zahtijevati da gospodarski subjekt ima dovoljnu razinu iskustva, što se dokazuje odgovarajućim referencijama iz prije izvršenih ugovora. Odredbom članka 264. stavka 1. istog Zakona propisano je da javni naručitelj navodi u dokumentaciji o nabavi potvrde, dokumente, izjave i druga dokazna sredstva kojima gospodarski subjekt dokazuje nepostojanje osnova za isključenje te ispunjavanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta.

14. U konkretnom slučaju naručitelj je u dokumentaciji o nabavi (Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama) u točki 5.4. – Tehnička i stručna sposobnost, kao jedan od kriterija za odabir ponude propisao iskustvo četiri stručnjaka (točka 5.4.2. i točka 5.4.2.3.) U dijelu II-Upute za ponuditelje, dane su upute o sadržaju i načinu izrade ponude, te je u točki 3.4. Kriterij za odabir ponude određeno da se ekonomski najpovoljnija ponuda utvrđuje na temelju cijene i kvalitete, s time da se po kriteriju: iskustvo stručnjaka može ostvariti maksimalno 40 bodova i određena je skala bodova za iskustvo pojedinog stručnjaka. Za potrebe izračuna broja bodova po ovom kriteriju određeno je da stručnjaci trebaju popuniti Obrazac 1 – životopis, te uz isti priložiti dokaz-potvrde druge ugovorne strane, odnosno bilo koji drugi dokument izdan od naručitelja usluge ili bilo koji drugi dokument iz kojeg je nedvojbeno vidljivo

traženo iskustvo navedeno u životopisu, a ako ponuditelj ne može dokazati referencu iz životopisa ta referenca se neće bodovati.

15. Prema postojećim podacima spisa nije sporno da je odabrani ponuditelj kao dokaz ispunjavanja traženih uvjeta u ponudi dostavio životopise za nominirane stručnjake, uz koje nisu bili priloženi dokazi kojima se potvrđuje specifično stručno iskustvo stručnjaka, potrebni za provjeru.

16. Polazeći od citirane odredbe iz točke 3.4. Uputa za ponuditelje, ovaj Sud prihvaća pravilnim tumačenje i ocjenu tuženika da je u konkretnom slučaju naručitelj osnovano primjenom instituta pojašnjenja iz članka 293. stavka 1. ZJN-a od odabranog ponuditelja zatražio dopunu ponude odnosno dostavljanje potvrda o izvršenim uslugama nominiranih stručnjaka (referencija) na osnovi kojih se dodjeljuju predviđeni bodovi za iskustvo stručnjaka.

17. Prema članku 293. stavku 1. ZJN-a, ako su informacije ili dokumentacija koje je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine, ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana ili transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku, ne kraćem od 5 dana. Postupanje sukladno stavku 1. toga članka ne smije dovesti do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave (stavak 2.). Prema stavku 3. istog članka ZJN-a, ako javni naručitelj u postupku javne nabave ne primjenjuje mogućnost iz stavka 1. ovoga članka, obavezan je obrazložiti razloge u zapisniku o pregledu i ocjeni.

18. S obzirom na podatke navedene životopisima za nominirane stručnjake priloženim u ponudi, o izvršenim uslugama koje se boduju za traženo iskustvo, naknadnim dostavljanjem potvrda druge ugovorne strane i dokumenata izdanih od naručitelja usluge, nije došlo do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude, jer su podaci iz naknadno dostavljenih potvrda već bili vidljivi u dostavljenim životopisima, kako to pravilno navodi tuženik u obrazloženju osporenog rješenja i odgovoru na tužbu.

19. S obzirom da je u dokumentaciji o nabavi propisano da se referenca neće bodovati ako ju ponuditelj ne može dokazati, te nije propisano da će se ponudi dodijeliti 0 bodova ako ponuditelj ne dostavi tražene dokumente-životopis i dokumente kojima se dokazuje iskustvo navedeno u životopisu, tužitelj se neosnovano poziva na praksu odnosno stav tuženika izražen u rješenju od 23. travnja 2025., donesenom u drugom postupku javne nabave, jer se ne radi o istovjetnom niti usporedivom činjeničnom i pravnom stanju, a s obzirom na različito propisane uvjete i zahtjeve dokumentacije o nabavi. Stoga tuženik pravilno navodi da u konkretnom slučaju nije bilo mjesta postupanju sukladno članku 15. stavku 4. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave ("Narodne novine", broj: 18/13., 127/13., 74/14., 98/19. i 41/21.) odnosno da ne postoji obveza dodatnog obrazlaganja odstupanja od pravnog shvaćanja ili ustaljene prakse.

20. S obzirom da u predmetnoj dokumentaciji o nabavi nije propisano da se ponuda neće bodovati u slučaju ako već u ponudi nisu dostavljeni dokazi o iskustvu stručnjaka (potvrde druge ugovorne strane), već da se određena referenca neće bodovati ako ponuditelj istu ne može dokazati, takva odredba dokumentacije o nabavi i prema mišljenju ovoga Suda ne isključuje primjenu instituta iz članka 293. ZJN-a. Navedeno shvaćanje tuženik je detaljno i potpuno obrazložio, imajući u vidu i normativno uređenje nove Direktive 2014/24/EU kao i načela javne nabave.

21. Suprotno mišljenju tužitelja, činjenica što su drugi ponuditelji već u ponudi dostavili reference iz životopisa, uslijed čega u odnosu na njih naručitelj nije imao

potrebu primijeniti članak 293. ZJN-a, ne ukazuje na povredu načela jednakog tretmana.

22. S obzirom na sve navedeno, tuženik je pravilnim tumačenjem zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, kao i ukupnosti odredaba ZJN-a i Direktive 2014/24/EU žalbu tužitelja odbio, ocjenjujući da je ponuda odabranog ponuditelja izrađena sukladno zahtjevima iz dokumentacije o nabavi i članku 280. stavku 4. ZJN, te da je postupak pregleda i ocjene proveden zakonito prema članku 290. stavku 1. istog Zakona.

23. Kako je osporeno rješenje doneseno u granicama Zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je svoju odluku potpuno i jasno obrazložio sukladno članku 425. stavku 3. ZJN-a, ocjenjujući sve navode žalbe i postojeće dokaze, to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo tim više što tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u biti svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

24. Stoga je na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

25. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora odbijen je na temelju članka 147. stavka 1. ZUS-a (točka II. izreke).

U Zagrebu 12. listopada 2026.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić

Dokument je elektronički potpisan:
Gordana Marušić-Babić

Vrijeme potpisivanja:
12-10-2026
15:26:33

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Marušić-Babić
G=Gordana
CN=Gordana Marušić-Babić

Broj zapisa: **9-3088e-7a59f**

Kontrolni broj: **0075e-7c661-2e906**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Gordana Marušić-Babić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.